BESLUITEN

UITVOERINGSBESLUIT (EU) 2020/1499 VAN DE COMMISSIE

van 28 juli 2020

betreffende de toepasselijkheid van Richtlijn 2014/25/EU van het Europees Parlement en de Raad op de productie van en de groothandel in elektriciteit uit hernieuwbare bronnen in Italië

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2020) 5026)

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2014/25/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en postdiensten en houdende intrekking van Richtlijn 2004/17/EG ([1]), en met name artikel 35, lid 3,

Na raadpleging van het Raadgevend Comité inzake overheidsopdrachten,

Overwegende hetgeen volgt:

1. FEITEN

(1) Op 3 december 2019 heeft Enel Green Power ("de verzoeker") bij de Commissie een verzoek ingediend op grond van artikel 35, lid 1, van Richtlijn 2014/25/EU ("het verzoek"). Het verzoek voldoet aan artikel 1, lid 1, van Uitvoeringsbesluit (EU) 2016/1804 van de Commissie ([2]).

(2) Het verzoek heeft betrekking op de productie van en groothandel in elektriciteit uit hernieuwbare bronnen als bedoeld in artikel 9 van Richtlijn 2014/25/EU, die door de verzoeker in Italië worden verricht. In het verzoek worden deze diensten als volgt omschreven: zonne-energie, windenergie, energie van miniwaterkrachtinstallaties en geothermische energie. De verzoeker neemt biomassa en biogas niet op in zijn verzoek, aangezien hij stelt dat de praktijk van de Commissie om deze technologieën met stimuleringsmaatregelen te ondersteunen, moet leiden tot de conclusie dat de betrokken markten nog niet rechtstreeks aan concurrentie blootstaan.

(3) Het verzoek ging niet vergezeld van een gemotiveerd standpunt van een onafhankelijke nationale autoriteit. Bijgevolg moet de Commissie in overeenstemming met bijlage IV, punt 1, bij Richtlijn 2014/25/EU binnen 105 werkdagen over het verzoek een uitvoeringshandeling vaststellen. De oorspronkelijke termijn werd opgeschort overeenkomstig bijlage IV, punt 2, bij Richtlijn 2014/25/EU. De tussen de aanvrager en de Commissie overeengekomen termijn voor de vaststelling van de uitvoeringshandeling verstrijkt op 31 juli 2020.

2. RECHTSKADER

(4) Richtlijn 2014/25/EU is van toepassing op de gunning van opdrachten voor de uitoefening van activiteiten die onder meer verband houden met de productie van en de groothandel in elektriciteit uit hernieuwbare bronnen in de zin van Richtlijn 2014/25/EU, tenzij de activiteit op grond van artikel 34 van die richtlijn daarvan is vrijgesteld.

(5) Overeenkomstig Richtlijn 2014/25/EU horen opdrachten voor een van de activiteiten waarop de richtlijn van toepassing is, niet onder die richtlijn te vallen wanneer de activiteit in de lidstaat waarin zij wordt uitgeoefend rechtstreeks aan concurrentie blootstaat op marktgebieden waarvoor de toegang niet beperkt is. De rechtstreekse blootstelling aan concurrentie wordt getoetst aan de hand van objectieve criteria, die betrekking kunnen hebben op de kenmerken van de desbetreffende producten of diensten, het voorhanden zijn van alternatieve producten of diensten die aan de vraag- of aanbodzijde substitueerbaar zijn, de prijzen en de werkelijke of potentiële aanwezigheid van meer dan één leverancier van deze producten of meer dan één aanbieder van deze diensten.

([1]) PB L 94 van 28.3.2014, blz. 243.

([2]) Uitvoeringsbesluit (EU) 2016/1804 van de Commissie van 10 oktober 2016 betreffende de nadere regels voor de toepassing van de artikelen 34 en 35 van Richtlijn 2014/25/EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en postdiensten (PB L 275 van 12.10.2016, blz. 39).

3. **BEOORDELING**

3.1. **Niet-beperkte toegang tot de markt**

(6) De toegang tot een markt wordt geacht niet beperkt te zijn indien de betrokken lidstaat de desbetreffende wetgeving van de Unie tot openstelling van een bepaalde (deel)sector voor concurrentie ten uitvoer heeft gelegd en heeft toegepast. Die wetgeving is vermeld in bijlage III bij Richtlijn 2014/25/EU; voor de productie van en groothandel in elektriciteit uit hernieuwbare bronnen gaat het om het Richtlijn 2009/72/EG van het Europees Parlement en de Raad ([3]).

(7) Voor zover bij de Commissie bekend, heeft Italië Richtlijn 2009/72/EG in nationaal recht omgezet door middel van wetsbesluit nr. 93/2011, later gewijzigd bij artikel 26 van wet nr. 115/2015 en artikel 33 van wet nr. 122/2016. Bijgevolg wordt de toegang tot de relevante markt overeenkomstig artikel 34, lid 3, van Richtlijn 2014/25/EU geacht niet beperkt te zijn.

3.2. **Rechtstreekse blootstelling aan concurrentie**

(8) De rechtstreekse blootstelling aan concurrentie moet worden beoordeeld aan de hand van diverse indicatoren, waarbij geen van deze indicatoren op zichzelf doorslaggevend is. Wat de markten betreft waarop dit besluit betrekking heeft, is het marktaandeel van de voornaamste spelers op een bepaalde markt een van de te hanteren criteria. Aangezien er voor de onderscheiden activiteiten waarop het verzoek betrekking heeft uiteenlopende omstandigheden gelden, moet bij het onderzoek naar de concurrentiesituatie met die uiteenlopende situaties op de relevante markten rekening worden gehouden.

(9) Dit besluit laat de toepassing van de mededingingsregels en staatssteun en andere gebieden van het recht van de Unie onverlet. Met name zijn de criteria en methoden die worden gebruikt om rechtstreekse blootstelling aan concurrentie te beoordelen overeenkomstig artikel 34 van Richtlijn 2014/25/EU niet noodzakelijk identiek aan die welke worden gebruikt om een beoordeling te verrichten volgens artikel 101 of artikel 102 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie of Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad ([4]), zoals het Gerecht heeft bevestigd ([5]).

(10) Het doel van dit besluit is vast te stellen of de activiteiten waarop het verzoek betrekking heeft, op markten waarvoor de toegang niet beperkt is in de zin van artikel 34 van Richtlijn 2014/25/EU aan een mate van concurrentie blootstaan die ervoor zal zorgen dat, ook zonder de discipline die door de toepassing van de in Richtlijn 2014/25/EU vastgelegde nadere regels voor het plaatsen van opdrachten wordt opgelegd, de plaatsing van opdrachten voor de uitoefening van de activiteiten waarop het verzoek betrekking heeft op een transparante, niet-discriminerende wijze zal plaatsvinden op basis van criteria die afnemers in staat stellen uit te maken welke in het algemeen de economisch voordeligste oplossing is.

3.3. **Afbakening van de relevante markt(en)**

(11) In 2012 heeft de Commissie in Uitvoeringsbesluit 2012/539/EU ([6]) bepaald dat de productie van en groothandel in elektriciteit uit hernieuwbare bronnen een afzonderlijke markt is.

(12) In 2017 heeft de Commissie Uitvoeringsbesluit (EU) 2018/71 ([7]) met betrekking tot de Nederlandse elektriciteitsmarkt vastgesteld. Voor Nederland was de Commissie van oordeel dat het niet noodzakelijk was om afzonderlijke markten te definiëren voor energie op basis van de bron ervan. De belangrijkste redenen om wat Italië betreft van Uitvoeringsbesluit 2012/539/EU af te wijken, waren de volgende: het feit dat hernieuwbare elektriciteit direct op de groothandelsmarkt werd verkocht en niet aan een niet-marktpartij (de transmissiesysteembeheerder in

([3]) Richtlijn 2009/72/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot intrekking van Richtlijn 2003/54/EG (PB L 211 van 14.8.2009, blz. 55).

([4]) Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad van 20 januari 2004 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen (de "EG-concentratieverordening") (PB L 24 van 29.1.2004, blz. 1).

([5]) Arrest van het Gerecht van 27 april 2016, Österreichische Post/Commissie, T-463/14, ECLI:EU:T:2016:243, punt 28.

([6]) Uitvoeringsbesluit 2012/539/EU van de Commissie van 26 september 2012 waarbij de productie van en groothandel in elektriciteit in macro-zone Noord en macro-zone Zuid in Italië worden vrijgesteld van de toepassing van Richtlijn 2004/17/EG van het Europees Parlement en de Raad houdende coördinatie van de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en postdiensten, en houdende wijziging van Besluit 2010/403/EU van de Commissie (PB L 271 van 5.10.2012, blz. 4).

([7]) Uitvoeringsbesluit (EU) 2018/71 van de Commissie van 12 december 2017 tot vrijstelling van de productie en groothandelslevering van elektriciteit in Nederland van de toepassing van Richtlijn 2014/25/EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en postdiensten en houdende intrekking van Richtlijn 2004/17/EG (PB L 12 van 17.1.2018, blz. 53).

Duitsland en de Gestore dei Servizi Energetici in Italië), het ontbreken van prioritaire teruglevering van hernieuwbare elektriciteit, het feit dat het reguliere vergoedingstarief voor hernieuwbare elektriciteit werd vastgesteld in de vorm van een terugleverpremie (in tegenstelling tot een vast tarief zoals eerder het geval was in Duitsland en Italië) en het feit dat voor de subsidies een biedingsprocedure vooraf was georganiseerd waarbij verschillende technologieën concurreerden om een vooraf bepaald bedrag aan subsidies.

(13) In dit verzoek is de verzoeker van mening dat in Italië voor de groothandel bestemde elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen en die uit conventionele bronnen deel uitmaken van dezelfde markt.

(14) In haar opmerkingen van 6 maart 2020 is de Italiaanse mededingingsautoriteit Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (hierna: "AGCM") van mening dat het niet mogelijk is onderscheid te maken tussen een markt voor de productie van energie uit hernieuwbare bronnen enerzijds, en een markt voor de van de productie van energie uit conventionele bronnen anderzijds. De AGCM merkt op dat hernieuwbare en conventionele productie volledig uitwisselbaar zijn vanuit het oogpunt van het voldoen aan de elektriciteitsvraag en dat het aandeel hernieuwbare energie dat onder marktvoorwaarden wordt verkocht hoog is (meer dan 50 % van het totaal). In dit verband voert de AGCM aan dat de stimulansen voor productie uit hernieuwbare bronnen sinds 2012 aanzienlijk zijn verminderd en dat het niveau ervan in de loop der tijd daalde tot slechts een compensatie van de kosten van de elektriciteitsproducenten.

(15) De Commissie merkt op dat de productie van elektriciteit uit hernieuwbare bronnen in Italië wordt ondersteund door een aantal regelingen met verschillende kenmerken.

(16) De Commissie had de kenmerken van vier regelingen ter ondersteuning van de productie van elektriciteit uit hernieuwbare bronnen geanalyseerd in Uitvoeringsbesluit 2012/539/EU met betrekking tot Italië. Gezien de verschillende kenmerken van de regelingen die na dat besluit in Italië zijn ingevoerd om de productie van elektriciteit uit hernieuwbare bronnen te ondersteunen, wordt de markt, met het oog op de analyse in deze overwegingen, opgesplitst in de in Italië ingevoerde regelingen ter ondersteuning van productie van elektriciteit uit hernieuwbare bronnen, zoals geanalyseerd in Uitvoeringsbesluit 2012/539/EU enerzijds, en de regelingen die na dat besluit in Italië zijn ingevoerd ter ondersteuning van productie van elektriciteit uit hernieuwbare bronnen anderzijds.

(17) In dit verband is het belangrijk te vermelden dat niet alle marktspelers op de betrokken markten aan de regels voor het plaatsen van overheidsopdrachten onderworpen zijn. Derhalve zouden de ondernemingen die niet aan die regels onderworpen zijn — wanneer zij actief zijn op die markten — normaliter concurrentiedruk kunnen uitoefenen op de marktspelers die wel aan die regels onderworpen zijn.

3.4. **Afbakening van de relevante geografische markt**

(18) In de elektriciteitssector wordt de nationale markt vaak gezien als de relevante geografische markt. Het relevante geografische gebied kan echter ook afhankelijk zijn van netwerkbeperkingen die bij de biedzoneconfiguratie in aanmerking zijn genomen.

(19) In haar Uitvoeringsbesluit 2012/539/EU was de Commissie van oordeel dat vanwege de aanwezigheid van netwerkproblemen, met het oog op de evaluatie van de in artikel 30, lid 1, van Richtlijn 2004/17/EG van het Europees Parlement en de Raad ([8]) neergelegde voorwaarden en onverlet de mededingingswetgeving, de relevante geografische markten voor de productie van en groothandel in elektriciteit uit conventionele bronnen geacht werden de macro-zone Noord en de macro-zone Zuid te zijn.

(20) Wat de geografische markt betreft, is de verzoeker van mening dat deze een nationale markt is.

(21) In hun opmerkingen van 6 maart 2020 geven de Italiaanse autoriteiten aan dat het prijsverschil tussen de macro-zone Zuid en Sardinië bijna tot 0 is teruggebracht, en het prijsverschil tussen de macro-zone Zuid en de macro-zone Sicilië is verkleind. De AGCM onderstreept het deconcentratieproces dat op de Italiaanse markt van invloed was, zoals blijkt uit de gestage daling van de Herfindahl-Hirschman-index (HHI) op nationaal niveau (549 in 2018, 686 in 2017, 713 in 2016 en 884 in 2012). De HHI-berekening is door de verzoeker verstrekt in zijn opmerkingen van 19 september 2019. De AGCM wijst er echter op dat ten minste voor één macro-zone (Sicilië) de zoneprijs nog steeds permanent en significant verschilt van die van de rest van het land.

([8]) Richtlijn 2004/17/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 houdende coördinatie van de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en postdiensten (PB L 134 van 30.4.2004, blz. 1).

(22) De Commissie is het ermee eens dat de ontwikkeling van de prijsverschillen in de afgelopen acht jaar een zeer significante convergentie tussen de macrozones heeft laten zien. Het voortbestaan van hogere prijzen voor de markt in de macro-zone Sicilië lijkt echter de afzondering van deze zone van de rest van de Italiaanse markt te rechtvaardigen.

(23) Voor de beoordeling in het kader van dit besluit en onverminderd het mededingingsrecht en de regels inzake staatssteun neemt de Commissie twee relevante geografische markten in aanmerking: enerzijds de macrozones Noord, Zuid en Sardinië, en anderzijds de macrozone Sicilië.

3.5. **Marktanalyse**

(24) De Commissie had in haar Uitvoeringsbesluit 2012/539/EU geconcludeerd dat alleen de productie van en groothandel in elektriciteit uit conventionele bronnen kon worden vrijgesteld van de regels voor het plaatsen van overheidsopdrachten. In het besluit werd gesteld dat de voorwaarde rechtstreeks bloot te staan aan mededinging, zoals neergelegd in artikel 30, lid 1, van Richtlijn 2004/17/EG, als vervuld moest worden beschouwd wat de productie van en groothandel in elektriciteit uit conventionele bronnen betreft, behalve in Sardinië en Sicilië. In het besluit werden de kenmerken van vier stimuleringsregelingen voor hernieuwbare energie geanalyseerd.

(25) Het mechanisme van het Comitato Interministeriale Prezzi del 29 aprile 1992 ("CIP6") bestaat uit een door de overheid vastgesteld teruglevertarief voor elektriciteit uit hernieuwbare bronnen of uit bronnen die "vergelijkbaar zijn met hernieuwbare energiebronnen", met name elektriciteit geproduceerd in warmtekrachtcentrales. Dit mechanisme dekt de operationele kosten, alsook de kapitaal- en brandstofkosten, en omvat een stimuleringscomponent gedurende de eerste acht jaren van de levensduur van de installatie.

(26) Het allesomvattende tarief (Tariffe Omnicomprensive — TO) geldt voor centrales met een geïnstalleerde capaciteit van minder dan 200 kW voor windmolenparken en minder dan 1 MW voor andere soorten hernieuwbare energiebronnen. Het systeem is gegarandeerd voor 15 jaar, is op vrijwillige basis en vormt een alternatief voor het systeem van groene certificaten. Het allesomvattend tarief omvat de prijs van de energie en een stimuleringscomponent.

(27) Het mechanisme van groene certificaten (CV — Certificati Verdi) is gebaseerd op het opleggen van verplichte quota voor producenten en importeurs van uit conventionele bronnen geproduceerde elektriciteit, die jaarlijks een aantal groene certificaten moeten kunnen aanbieden. Die groene certificaten worden dan toegewezen aan installaties voor hernieuwbare energie afhankelijk van de bron van de geproduceerde energie en kunnen worden verhandeld op een afzonderlijke markt die losstaat van die voor energie. Producenten van elektriciteit uit hernieuwbare bronnen krijgen inkomsten uit de verkoop van de hernieuwbare energie en, als stimulans, uit de verkoop van groene certificaten. De waarde van de groene certificaten wordt bepaald op basis van de verhouding tussen de vraag (van de producenten in importeurs van elektriciteit uit conventionele bronnen) en het aanbod (van de producenten van elektriciteit uit hernieuwbare bronnen). Systemen van groene certificaten gelden voor centrales van meer dan 1 MW (met uitzondering van fotovoltaïsche installaties) en voor windmolenparken van meer dan 200 kW.

(28) De groene certificaten werden in januari 2016 gewijzigd en omgedoopt tot GRIN (Gestione Riconoscimento INcentivo). Deze regeling werkt via een driemaandelijkse premie die bovenop de elektriciteitsprijs aan de begunstigden van de regeling wordt betaald. De betaalde bedragen en de duur ervan in het kader van GRIN zijn precies gelijk aan wat de begunstigden zouden hebben ontvangen in het kader van de vroegere groene certificaten.

(29) Het systeem van energierekeningen (CE — Conto Energia) biedt een stimulans voor de opwekking van elektriciteit met behulp van zonnepanelen en bestaat uit een terugleverpremie waarbij de producenten de marktprijs van de day-aheadmarkt krijgen, vermeerderd met een stimuleringscomponent. Dit stimuleringsstelsel is gegarandeerd voor twintig jaar.

(30) Op basis van de kenmerken van deze regelingen en de specifieke kenmerken van de productie van en groothandel in opgewekte elektriciteit concludeerde de Commissie in Uitvoeringsbesluit 2012/539/EU dat niet was voldaan aan de voorwaarde van rechtstreekse blootstelling aan concurrentie wat de productie van en de groothandel in elektriciteit uit hernieuwbare bronnen betreft. Aangezien de voorwaarden voor deze regelingen grotendeels ongewijzigd zijn, ziet de Commissie geen reden om haar beoordeling te wijzigen.

(31) Voor de regelingen die na Uitvoeringsbesluit 2012/539/EU zijn ingevoerd, zijn de belangrijkste bij de Commissie aangemeld en bij Besluit C(2016) 2726 van de Commissie ([9]) en Besluit C(2019) 4498 van de Commissie ([10]) goedgekeurd op grond van de regels inzake staatssteun. Dit houdt in dat deze regelingen een in het licht van de gemaakte kosten passende vergoeding omvatten en dat de verleende steun de eengemaakte markt niet verstoort.

([9]) Besluit C(2016) 2726 van de Commissie van 28 april 2016 betreffende steun voor elektriciteit uit hernieuwbare bronnen.

([10]) Besluit C(2019) 4498 van de Commissie van 14 juni 2019 betreffende steun voor elektriciteit uit hernieuwbare bronnen 2019-2021.

(32) De bij ministerieel besluit van 23 juni 2016 ingestelde regeling stond open voor alle hernieuwbare energiebronnen, met uitzondering van fotovoltaïsche energie. De begunstigden werden ingedeeld in drie categorieën, afhankelijk van het vermogen van de centrale: nieuwe grote generatoren (d.w.z. met een geïnstalleerde capaciteit van meer dan 5 MW), nieuwe middelgrote generatoren (bv. met een geïnstalleerde capaciteit tussen 500 kW2 en 5 MW; deze categorie omvat ook de capaciteitsverhoging van generatoren van ongeacht welke grootte) en kleinere generatoren (d.w.z. met een geïnstalleerde capaciteit van maximaal 500 kW). De Commissie merkte op dat voor de in het kader van de regeling in aanmerking komende technologieën de totale genormaliseerde elektriciteitskosten (LCEO — levelized costs of energy) hoger zouden zijn dan de verwachte marktprijs voor elektriciteit en dat, zonder de steun en onder normale marktomstandigheden, de netto contante waarde (NCW) voor projecten op het gebied van hernieuwbare energie negatief zou zijn.

(33) De bij ministerieel besluit van 4 juli 2019 ingestelde regeling bestaat uit exploitatiesteun voor de productie van elektriciteit uit centrales die gebruikmaken van de volgende hernieuwbare technologieën: windenergie op het land, fotovaltaïsche energie, hydro-elektrische energie en rioolwaterzuiveringsgassen. Net als in Besluit C(2016) 2726 merkte de Commissie op dat de LCOE voor de in het kader van de regeling in aanmerking komende technologieën hoger zou zijn dan de verwachte marktprijs voor elektriciteit. Zonder de steun en onder normale marktomstandigheden zou de NCW voor projecten op het gebied van hernieuwbare energie derhalve negatief zijn. De Commissie concludeerde dat de van de regelingen profiterende projecten zonder de steun niet financieel levensvatbaar zouden zijn.

(34) Bij ministerieel besluit van 14 februari 2017 is een specifieke regeling ingevoerd voor kleine eilanden. Het gaat om 20 eilanden, waarvan er 14 tot de zone Sicilië behoren, die niet zijn aangesloten op het elektriciteitsnet van het vasteland. De eilanden hebben een oppervlakte van meer dan een vierkante kilometer, bevinden zich meer dan 1 km van het vasteland en hebben een ingezeten bevolking van ten minste 50. Voor elk eiland werden voor de energietransitie specifieke elektriciteits- en thermische doelstellingen vastgesteld voor 2030. Toegang wordt verleend voor nieuwbouw, verbetering en reactivering van elektriciteitscentrales van ten minste 0,5 kW die sinds 15 november 2018 in bedrijf zijn genomen, aangesloten zijn op het elektriciteitsnet van het eiland en worden aangedreven door lokaal beschikbare hernieuwbare bronnen. De begunstigden ontvangen een teruglevertarief voor de elektriciteit die aan het net wordt verkocht en een terugleverpremie voor de elektriciteit die op de locatie wordt geproduceerd en onmiddellijk wordt verbruikt.

(35) Ritiro Dedicato ("RID") is een mechanisme waarmee fabrikanten de elektriciteit die aan het net wordt geleverd, in de handel kunnen brengen. Het mechanisme bestaat in de verkoop van elektriciteit aan de GSE (Gestore dei Servizi Energetici) en vervangt alle andere contractuele verplichtingen met betrekking tot (onder meer) verzending en vervoer van energie. Centrales met een vermogen van minder dan 10 MW komen in aanmerking voor RID, evenals centrales die worden aangedreven door (zonne-, wind-, getijden-, golf-, of geothermische, hydraulische bronnen die beperkt zijn tot waterstroomcentrales of) andere hernieuwbare bronnen, ongeacht het vermogen van de centrale, mits zij eigendom zijn van een zelfproducent. RID is een alternatief voor de stimulansen die worden toegekend in het kader van de andere regelingen die zijn vastgesteld bij ministeriële besluiten van 5 juli 2012, 6 juli 2012, 23 juni 2016 en 4 juli 2019.

(36) Scambio sul Posto ("SSP") maakt een economische compensatie mogelijk van het verschil tussen de waarde van de aan het net geleverde elektriciteit en de waarde van de afgenomen en verbruikte elektriciteit in een andere periode dan die waarin de elektriciteit is geproduceerd. SSP is van toepassing op centrales die uiterlijk op 31 december 2014 in bedrijf zijn getreden indien zij worden aangedreven door hernieuwbare bronnen of hoogrenderende warmtekrachtkoppeling met een maximumvermogen van ten hoogste 200 kW, of installaties met een capaciteit tot 500 kW indien zij uit hernieuwbare bronnen worden aangedreven en sinds 1 januari 2015 in gebruik zijn genomen. SSP is een alternatief voor stimulansen die worden toegekend in het kader van de andere regelingen die zijn vastgesteld bij ministeriële besluiten van 5 juli 2012, 6 juli 2012, 23 juni 2016 en 4 juli 2019.

(37) De Commissie merkt op dat de bij ministeriële besluiten van 23 juni 2016 en 4 juli 2019 ingestelde regelingen een biedingsprocedure omvatten om voor de stimulansen in aanmerking te komen.

(38) De Commissie merkt op dat de concurrentie om te profiteren van de regelingen die zijn vastgesteld bij ministeriële besluiten van 23 juni 2016 en 4 juli 2019 is toegenomen, met een groot aantal aanvragers en biedingen voor de opwekking van hernieuwbare elektriciteit. Bijgevolg is de Commissie van oordeel dat de centrale voor de opwekking van hernieuwbare energie die van de meer recente regelingen profiteert, in een concurrerende omgeving functioneert.

(39) Met betrekking tot de drie andere regelingen, zijnde de regeling die is ingesteld bij ministerieel besluit van 14 februari 2017, RID en SSP, heeft de Commissie geen grond om te concluderen dat de begunstigden onder concurrentiedruk staan. Sommige kenmerken ervan, zoals een teruglevertarief of het feit dat de geproduceerde energie door de GSE wordt gekocht, zijn vergelijkbaar met die van andere regelingen die in het besluit van 2012 werden onderzocht.

4. **CONCLUSIE**

(40) Gezien de hierboven onderzochte elementen moet ten aanzien van aanbestedende instanties in verband met de productie van en groothandel in elektriciteit uit hernieuwbare bronnen in op basis van de bij de ministeriële besluiten van 23 juni 2016 en 4 juli 2019 ingevoerde regelingen in Italië worden geacht te zijn voldaan aan de in artikel 34 van Richtlijn 2014/25/EU neergelegde voorwaarde dat zij rechtstreeks aan concurrentie blootstaan.

(41) Voorts moet, aangezien aan de voorwaarde van onbeperkte toegang tot de markt wordt geacht te zijn voldaan, Richtlijn 2014/25/EU niet van toepassing zijn wanneer aanbestedende instanties op basis van de bij de ministeriële besluiten van 23 juni 2016 en 4 juli 2019 ingevoerde regelingen opdrachten gunnen voor de productie van en groothandel in elektriciteit uit hernieuwbare bronnen in Italië of wanneer zij prijsvragen voor de uitoefening van die activiteit op dat geografische gebied uitschrijven.

(42) Gezien de hierboven onderzochte elementen moet ten aanzien van aanbestedende instanties in verband met de productie van en groothandel in elektriciteit uit hernieuwbare bronnen op basis van de bij CIP6, CV/GRIN, CE, TO, ministerieel besluit van 14 februari 2017, RID en SPP ingevoerde regelingen in Italië worden geacht niet te zijn voldaan aan de in artikel 34 van Richtlijn 2014/25/EU neergelegde voorwaarde dat zij rechtstreeks aan concurrentie blootstaan. Bijgevolg moet Richtlijn 2014/25/EU van toepassing blijven wanneer aanbestedende instanties opdrachten gunnen om die activiteit in Italië te kunnen verrichten, of wanneer zij prijsvragen organiseren om dergelijke activiteiten in Italië te verrichten.

(43) Gezien de hierboven onderzochte elementen moet ten aanzien van de productie van en groothandel in elektriciteit uit hernieuwbare bronnen in Italië, met uitzondering van Sicilië, worden geacht te zijn voldaan aan de in artikel 34 van Richtlijn 2014/25/EU neergelegde voorwaarde dat zij rechtstreeks aan concurrentie blootstaan.

(44) Aangezien de productie van elektriciteit uit hernieuwbare bronnen in het kader van de regelingen van CIP6, CV/GRIN, CE, TO, het ministerieel besluit van 14 februari 2017, RID en SSP aan Richtlijn 2014/25/EU onderworpen moeten blijven, wordt eraan herinnerd dat overheidsopdrachten die betrekking hebben op verschillende activiteiten moeten worden behandeld overeenkomstig artikel 6 van die richtlijn. Dit betekent dat er, wanneer een aanbestedende instantie een "gemengde" aanbesteding doet, dat wil zeggen een aanbesteding voor de uitvoering van zowel activiteiten die vrijgesteld zijn van de toepassing van Richtlijn 2014/25/EU als activiteiten die hiervan niet vrijgesteld zijn, moet worden gekeken naar de activiteiten waarvoor de opdracht hoofdzakelijk bedoeld is. In het geval van een dergelijke gemengde aanbesteding waarbij het doel hoofdzakelijk is activiteiten te ondersteunen die niet zijn vrijgesteld, moeten de bepalingen van Richtlijn 2014/25/EU worden toegepast. Indien het objectief gezien onmogelijk is om vast te stellen voor welke activiteit de opdracht hoofdzakelijk bedoeld is, moet de opdracht worden gegund conform de in artikel 6, lid 3, van Richtlijn 2014/25/EU neergelegde regels.

(45) Er zij aan herinnerd dat in artikel 16 van Richtlijn 2014/23/EU van het Europees Parlement en de Raad ([11]) betreffende het plaatsen van concessieovereenkomsten is bepaald dat die richtlijn niet van toepassing is op door aanbestedende instanties gegunde concessies wanneer, voor de lidstaat waarin dergelijke concessies moeten worden uitgevoerd, overeenkomstig artikel 35 van Richtlijn 2014/25/EU is vastgesteld dat de activiteit rechtstreeks blootstaat aan concurrentie overeenkomstig artikel 34 van die richtlijn. Aangezien is geconcludeerd dat de activiteit die bestaat in de productie van en groothandel in elektriciteit uit hernieuwbare bronnen in het kader van de bij ministeriële besluiten van 23 juni 2016 en 4 juli 2019 in Italië ingevoerde regelingen rechtstreeks blootstaat aan concurrentie, zullen concessieovereenkomsten die bedoeld zijn om de uitvoering van die activiteiten in Italië (met uitzondering van Sicilië) mogelijk te maken, uitgesloten zijn van toepassing van Richtlijn 2014/23/EU.

(46) Wanneer centrales geen steun meer ontvangen van CIP6, CV/GRIN, CE, TO, ministerieel besluit van 14 februari 2017, RID en SSP, moeten de bepalingen van Richtlijn 2014/25/EU niet langer op hen van toepassing te zijn, aangezien zij geacht worden aan concurrentie bloot te staan.

(47) Dit besluit is gebaseerd op de juridische en feitelijke situatie in de periode april 2017 tot en met mei 2020 zoals deze blijkt uit de door de verzoeker en de Italiaanse autoriteiten verstrekte informatie en uit de openbaar beschikbare informatie, Het besluit kan worden herzien wanneer de juridische of feitelijke situatie zodanig verandert dat niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden waaronder artikel 34 van Richtlijn 2014/25/EU van toepassing is,

([11]) Richtlijn 2014/23/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van concessieovereenkomsten (PB L 94 van 28.3.2014, blz. 1).

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 2014/25/EU is niet van toepassing op opdrachten die door aanbestedende instanties worden gegund en die bedoeld zijn om de productie van en groothandel in uit conventionele hernieuwbare bronnen geproduceerde elektriciteit in het kader van de bij de ministeriële besluiten van 23 juni 2016 en 4 juli 2019 ingevoerde regelingen in Italië mogelijk te maken.

Artikel 2

Richtlijn 2014/25/EU blijft van toepassing op opdrachten die door aanbestedende instanties worden gegund om de productie van elektriciteit uit hernieuwbare bronnen in Italië mogelijk te maken, waarvoor steun wordt verleend in het kader van een van de volgende steunregelingen:

a) het Comitato Interministeriale Prezzi del 29 aprile 1992 (CIP6);

b) Gestione Riconoscimento Incentivo (het mechanisme van groene certificaten);

c) Conto Energia (het systeem van energierekeningen);

d) Tariffe Omnicomprensive (het alomvattend tarief);

e) het ministerieel besluit van 14 februari 2017;

f) het mechanisme Ritiro Dedicato;

g) Scambio sul Posto.

Artikel 3

Dit besluit is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 28 juli 2020.

Voor de Commissie
Thierry BRETON
Lid van de Commissie